No. 1170 Zaterdag 2 Juni 1906. 23ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.20,

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaaí

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao 1 Juni.

Pinksteren.

Pinksteren beteekent de nederdaling van den H. Geest over de apostelen en de afkondiging van het Nieuw-Verbond of de stichting van Christus' Kerk op aarde; de twee groote gebeurtenissen, die de wereld herschapen hebben.

De Geest, die alle waarheid zou leeren en de apostelen met de kracht uit den hooge zou toerusten, daalde neder in storm en vuur. In storm, omdat Hij het stuifzand der menschelijke dwalingen en vooroordeelen moest wegvagen; in vuur, omdat Hij de ijskoude wereld moest ontvlammen van ijver voor Gods glorie en 't heil der onsterfelijke zielen, van 't vuur der goddelijke liefde.

De Geest der Heiligheid, die reeds in de zielen der eenvoudige discipelen woonde, stortte toen de volheid Zijner genade uit, de gaven van wijsheid en verstand, van raad en sterkte, van wetenschap en godsvrucht, van de vreeze des Heeren, gaven, waaruit, wat men noemt de vruchten des H. Geestes, zooals de liefde, de vrede, de zielevreugd, het geduld, voortkomen.

De Geest der Wetenschap verlichtte in één oogwenk het verstand der ongeletterde en bekrompen apostelen met zulk een overvloed van bovennatuurlijke kennis, dat zij beter dan de grootste godgeleerden al de waarheden des geloofs konden vatten, met de geleerden konden redetwisten en de wijsgeeren deden verstommen.

De Geest der Waarheid maakte de leerlingen, die zoo traag waren om te gelooven, wat de profeten hadden voorspeld en de Goddelijke Meester hun had geleerd, zoo sterk in 't geloof, dat zij door de levendigheid van hun geloof de grootste wonderen deden, grooter dan de Heer Zelf gedaan had.

De Geest der sterkte staalde hun ziel met een heldenkracht, die dood noch hel kon breken. Vroeger hadden zij, bij het naderend gevaar, lafhartig de vlucht genomen, en de dapperste van hen had, op het woord eener dienstmaagd, zijn Goddelijken Meester schandelijk verloochend, maar voortaan mochten Joden en heidenen tegen hen samenspannen, voortaan mochten zwaard en gevangenis, geesels en dood dreigen, voortaan mocht men de wilde dieren der woestijn te hulp roepen om hen te verscheuren; te vergeefs! zij zijn gesterkt met de kracht uit den hooge, zij zullen blijde zijn alle versmading te lijden voor hun Meester en zich zelven ten offer te brengen voor het heil hunner broeders.

Van het eigen uur, dat die kracht hen sterkte, die waarheid hen doortintelde, dat vuur hen doorgloeide, zijn zij begonnen hun Goddelijke zending te vervullen: „gaat, en onderwijst alle volkeren": want Petrus sprak verstaanbaar in alle talen der wereld tot vertegewoordigers uit alle natiën van den aardbodem, en betuigde, dat de Christus, de Messias, de Heilaanbrenger voor menschen en volkeren is.

En het Nieuw-Verbond, het Verbond van gerechtigheid en liefde was afgekondigd, en op den eersten Pinksterdag telde de Kerk reeds meer dan 8000 leden.

Dit was zeker, vergeleken bij „de volkeren aan de uiteinden der aarde" door den Vader aan Zijn Christus ten erfdeel gegeven, nog maar als het mostaardzaadje van het Evangelie. Maar uit dit zaadje groeide weldra de groote boom, de boom des levens voor den mensch en de maatschappij.

Onder zijn schaduw hebben de rijken en de armen, de geleerden en onwetenden, de vorsten en de volken zich neergevlijd. Allen hebben van zijn vruchten gegeten, die als het manna allen smaak en alle zoetheid bezitten: voor den rijke liefde en barmhartigheid, den arme troost en levensmoed, den onwetende de wetenschap des heils, allen de waarheid en het leven.

En nu, reeds negentien eeuwen beheerscht die boom het aardrijk en breidt hij zijn weldadig lommer steeds meer en meer uit. Wel heeft de storm der ketterijen nu en dan eenige takken afgerukt, die zonder het levenssap van den ouden stam weldra verdorden; wel heeft de orkaan der revolutiën bladeren afgestroopt, en de worm des ongeloofs aan zijn wortel pogen te knagen; wel heeft de bijl van 't ruw geweld zijn stam gebeukt; nog steeds, waar alles om hem heen verdort en sterft, staat hij vol levenskracht en schiet nieuwe takken en prijkt met nieuwen bloesem draagt nieuwe vruchten.

Dat is het werk van den H. Geest, die hem gaf een onuitputtelijke vruchtbaarheid en onverwoestbare levenskracht.

Terecht roept dan ook de Kerk dikwijls den H. Geest in; haar *Veni Creator Spiritus* gaat haar voornaamste handelingen vooraf, overtuigd als zij is, dat de ware wijsheid van van den H. Geest komt.

Daar was een tijd, dat dit gebed onder de Christen volkeren, ook bij officieele gelegenheden, algemeen was. De koningen baden het bij hun zalving; de magistraten, alvorens hun rechterstoel te beklimmen; de leeraren der jeugd, de hoogepriesters der wetenschap aan de universiteiten, alvorens hun lessen te beginnen; de vertegenwoordigers des volks bij het begin hunner raadsvergaderingen.

't Was wijs en Christelijk den grooten en machthebbenden deze bede in den mond te leggen. De volkeren [illegible] meer gerustheid hunne belangen behartigd, zoo degenen, die hen regeeren, en de rechters, die over hun fortuin en leven uitspraak moeten doen, en de opvoeders der jeugd en de geleerden, die de wetenschap moeten onderwijzen, de verlichting van den H. Geest afroepen.

Maar tegenwoordig kan men in onderwijs en opvoeding, in rechtspraak en politiek, in de wettenfabricatie — de moderne parlementen gelijken immers op groote wettenfabrieken, die onverpoosd voortwerken — wel buiten de verlichting en genade van den H. Geest. 't Is een der hoofddwalingen van onzen tijd: de mensch is zich zelf genoegzaam, want de moderne wetenschap weet alles, legt alles uit, heeft den sleutel van alle geheimen, van alle geluk en allen voorspoed.

Den sleutel van alle orde; en nooit was er meer anarchie in het rijk des geestes en der zedelijkheid.

Den sleutel van allen vrede; en zelden was de maatschappij zoo geschokt in hare grondvesten.

Den sleutel van de heilige vrijheid; en de vrijheid van het kwaad is teugelloos geworden, terwijl de vrijheid om God te dienen en wel te doen op geniepige wijze wordt gekneveld.

Den sleutel der gelijkheid; en de aristocratie van 't geld verheft zich op de lijken harer slachtoffers als op een troon.

Den sleutel der broederschap; en de zoogenaamde Vredesconferentie wordt geïllustreerd door de berooving en onderdrukking van kleine, heldhaftige volksstammen.

Den sleutel der rechtvaardigheid; en de syndicaten maken den prijs van de wereldmarkt.

Den sleutel van den rijkdom door de tooverroede der staathuishoudkunde; en het pauperisme knaagt als een kanker aan de welvaart der maatschappij.

Den sleutel der waarheid; en de eerste en hoogste waarheden worden stelselmatig geloochend.

Want men wil de wereld regeeren en den mensch gelukkig maken, zonder „den Geest der Waarheid, die alles herschept en het aanschijn der aarde vernieuwt";

Zonder „den Vader der armen", uit Wiens hart het *misereor super turbam*: ik heb medelijden met het volk, ontwelt, en die alle tranen afdroogt: *in fletu solatium*;

Zonder „den Gever der hemelgaven": *dator munerum*, die de armoede onzer natuur verrijkt met bovennatuurlijke kennis, liefde en geduld;

Zonder het „Licht der harten": *lumen cordium*, dat ons verlicht in onze duisternissen en onzen twijfel;

Zonder den „hoogsten Trooster": *Consolator optime*, die ons, te midden van de wederwaardigheden dezes levens met hemelschen troost verkwikt;

Zonder den „zoeten Gast onzer zielen": *dulcis hospes animae*, die bij Zijn komst in het hart, vrede en geluk medebrengt.

De H. Geest heeft in den nacht der heidensche dwalingen het licht van Christus' waarheid ontstoken en in de plaats van het slijk der heidensche bedorvenheid de bloemen der Christelijke deugden doen geuren: Hij dale, op 't gebed der Kerk, ook neder over onze in duisternis en zonden verloren wereld, en het aanschijn der aarde zal vernieuwd worden.

Feuilleton.

St. Eustatiaansche Ditjes en Datjes.

KINDERRAMPEN.

Slot

Nog een enkel voorbeeld.

De school gaat uit en een der echte hollandsche jongens (die Goddank nog niet uitgestorven zijn) kwaad, omdat men zijn onovertrefbare glijbanen met asch bestrooid heeft, wil toch een kleine vergoeding hebben. Dicht bij school staat een dienstmaagd de straat te schrobben, gebogen over den emmer, wringt zij juist haar dweil uit. Sneller dan de gedachte heeft de guit de bandjes van haar schort losgemaakt, dat in geheel zijn omvang in den emmer gedompeld wordt. De meid furieus, onze vriend fluitend aan den haal, de schoolmeester hoofdschuddend naar binnen. Den volgenden dag komt het ventje 3 kwartier later thuis en zijn briefje vermeld als delictum: „wegens het aanranden van vrouwen op den publieken weg."

Zoo iets noem ik eenvoudig belachelijk, maar, helaas, hoe weinig is daarmede de jeugd gebaat. O konden toch alle schoolmeesters beter guitenstreken van slechtheid onderscheiden, vergaten zij toch zoo spoedig niet, dat zij ook eenmaal jong geweest zijn, de kinderrampen op dien leeftijd zouden bijna tot nul gereduceerd kunnen worden, de school zou voor de jeugd zoo niet aanlokkelijk dan toch veel van het vogelverschrikachtige verliezen.

Het huiswerk maken is ook zulk een kruis voor de speelzieke jeugd. Na lang zoeken (want schriften en boeken liggen gewoonlijk evenals hoed of pet door geheel het huis verspreid) is men aan het werk getogen en geholpen door moeder of ouden broer is fluks achter thema en vertaling een punt gezet.

De vader verdiept zich onder het genot van een sigaar in zijn lievelingskrant, de moeder doet de laatste steken aan een jurkje van haar jongste, een zusje breidt, 'n ander haakt, het jongste broertje is bezig zijn blokkendoos te rui neeren, en onze tienjarige ijlt met de handen nog vol inkt naar het boekenrekje en verdiept zich met fonkelende oogen in „De gevaren der Wildernis" van Gustave Aimard. Het jongske geniet, geniet met volle teugen, zijn wangen gloeien, zijn zwarte kijkers stralen van jeugdig heldenvuur. Hij verbeeldt zich Quinipeg, de katuil, dat dapper opperhoofd der Comanchen te zijn, die reeds 20 skalpen van de verraderlijke Nangserets aan zijn gordel draagt. En heviger en heviger woedt de strijd, de tomohawks vliegen door den lucht, zal de groote Geest toelaten dat Quinipegs wignams met bloed bevlekt worden? zal hij......? Helaas daar slaat de klok 7, de deur piept en de meid met het avondeten voor de kinderen treedt binnen. Wat zou hij gaarne zijn boterhammen met melk er aan willen geven om door te mogen lezen. Maar neen! opblijven, dat ideaal van alle kinderen, is hem slechts een paar maal in het jaar toegestaan. Het boek wordt hem onder tranen en hevig protest ontnomen, en in plaats daarvan een boterham voorgezet. Welk een ruil! En nog vol van flikkerende strijd-

Algemeen Nederlandsch Verbond.

Brief van het Hoofdbestuur.

Aan het Bestuur der Groep Nederlandsche Antillen.

WILLEMSTAD.

CURAÇAO.

Mijne Heeren,

In antwoord op Uwen brief van 29 Maart j. l. heeft het Hoofdbestuur, vergaderd te Dordrecht den 28ᵉ. April, de eer U het volgende te antwoorden.

De beteekenis van het motto „Hoor ook de wederpartij" sluit geenszins in het bestaan van partijen, dat is van geordende groepen van tegenstanders. Het is de vertaling der meest eenvoudige en door elkeen als onafwijsbaar beschouwde rechtsregel „Audi et alteram partem," waarbij het hoor en wederhoor wordt verzekerd. In het dagelijksch leven heeft het dan ook geen andere beteekenis dan dat men, om goed over eene zaak te kunnen oordeelen, het vóór en tegen dient aan te hooren. Waar van Curaçaoschen kant het eiland en zijne bewoners waren geschetst, daar mocht men verwachten, dat er buiten Curaçao waren, die een anderen kijk op de dingen hadden. Indien *Neerlandia* aan dezulken het recht van spreken in zijne kolommen had geweigerd, dan zou het dien rechtsregel, dien ook gij onvoorwaardelijk zult huldigen, hebben overtreden.

Daarmede vervalt zelfs de schijn, door U geopperd; als zoude het Hoofdbestuur in dezen „partijen" erkennen; het heeft daaraan nooit gedacht en zal daaraan nooit denken. Het Verbond erkent partijschap noch op kerkelijk noch op staatkundig noch op maatschappelijk gebied; het wil slechts bevestiging en versterking van het Nederlanderschap. En het Hoofdbestuur is vast overtuigd, dat ook de schrijver van het artikel „Het verval van Curaçao" enkel met het oog op nationeel belang zijne zienswijze heeft neergeschreven, en niet om eene partij te dienen, welke ook.

De Groep Ned. Antillen kan in dezen volkomen gerust zijn. Zij erkent, dat zelf in andere bewoordingen door er op te wijzen, dat het Curaçao-nummer niet is geweest een partijnummer, maar een waaraan mannen van uiteenloopende richting hebben medegewerkt.

Eene partij, die tegen Curaçao zelf gericht zou zijn, zooals Uw brief veronderstellend uit, is—gij zult de eersten zijn om dat te erkennen—geheel ondenkbaar, althans in den kring van het Verbond. Het Hoofdbestuur stelt er prijs op uitdrukkelijk te verzekeren dat juist het tegendeel waar is en Curaçao—dank zij ook het Verbond—nooit zooveel oprechte belangstelling bij het overige Nederland heeft ondervonden als juist in den laatsten tijd.

Ofschoon het Hoofdbestuur natuurlijk niet geneigd is omtrent den schrijver van het gewraakte stuk eenig spoor te verraden, verklaart het met de meeste beslistheid dat elke „groote invloed", waarop Uw schrijven doelt, in dezen hersenschimmig is. Nooit zou het Hoofdbestuur door „grooten invloed" zich laten verleiden, het kent geen andere overwegingen dan die des Verbonds. De groote waarde, waarvan gij schrijft, aan het oordeel van den Schrijver gehecht, is slechts die welke elk eerlijke man hecht aan het oordeel van een ernstig en even eerlijk man. Hiermede vervalt Uwe bevreemding waarom de naam van iemand van zoo „grooten invloed" niet mag worden genoemd. Tevens vervalt uit het reeds gezegde elke verdenking tegen iemand wien ook van het eiland zelf;— Dat de schrijver gegronde redenen heeft; door het Hoofdbestuur volkomen gebillijkt, om zijn naam te verzwijgen, is reeds in het artikel „Storm" uit het April-nummer van Neerlandia gebleken. Die redenen zijn van zeer gewone, persoonlijken aard.

Dat het artikel in Neerlandia ongeteekend is geplaatst, kon rechtmatige verwondering verwekken. Inderdaad staat men hier voor de grens, waar het vertrouwen begint. En het Hoofdbestuur heeft gemeend dat vertrouwen te mogen veronderstellen; het zoekt met volkomen gemoedsrust naar de eerste daad waardoor zij dat vertrouwen zou hebben kunnen verliezen. Geteekend of ongeteekend, de inhoud van het stuk bleef dezelfde, niet dan ook de vraag van al- of niet-onderteekening was de zwaarste, maar die van al- of nietplaatsing. En toen deze eindelijk was beslist, toen wist het Hoofdbestuur zeer goed dat er groote beweging zou zijn, maar niet kon het vermoeden, dat kritiek als een smet zou worden opgevat, waardoor eene geheele groep zoodanig in rep en roer zou komen. Het zoekt ook thans nog te vergeefs naar het evenwicht tusschen oorzaak en gevolg en schrijft het toe aan de ongewoonheid voor Curaçao om van buiten af te worden besproken, dat deze eerste kritiek zooveel ontroering heeft gewekt; kritiek immers is niet bewijs. Kritiek is eene persoonlijke meening en waar van weerskanten met eerlijke overtuiging wordt gestreden, heeft kritiek niets verontrustends. Het Hoofdbestuur heeft dan ook de vaste overtuiging dat na de eerste uitbarsting een tijd van kalmer overdenken bij U is gekomen, en gij de gepaste middelen zult vinden tot wederlegging der kritiek.

Het Hoofdbestuur is vast overtuigd, dat door het artikel slechts in uw eigen oog de waarde van Curaçao en zijne bewoners is aangetast, niet in dat van anderen. Die anderen weten dat beweren geen bewijzen is en door de plaatsing heeft het Hoofdbestuur in geen enkel opzicht voor of tegen het Curaçao-nummer willen zijn. Naar zijne meening moet een ander het recht hebben op eene overtuiging, indruischende zelfs tegen de samenstellers van dat hoogst gewaardeerde werk, en in de allerlaatste plaats zou het Hoofdbestuur die samenstellers als beoordeelaars hebben geroepen van wat als kritiek daarop gepast of niet gepast zou zijn. Deed het dat wel, dan zou het den ook door U erkenden regel hebben geschonden, dat niemand richten mag in eigen zaak. Dat neemt niet weg, dat het Hoofdbestuur volkomen vertrouwen heeft gesteld in het Groepsbestuur van Curaçao, maar dat daarmede niet gezegd is dat het niet de mogelijkheid aanvaardt dat ook anderen volkomen vertrouwen kunnen verdienen, die het niet in alles met het Groepsbestuur eens zijn. Schuld in beleediging van het geheele Curaçaosche Volk wijst het Hoofdbestuur dan ook met verontwaardiging van zich; het kan het alleen betreuren dat het door zijn volkomen eerlijk en goed bedoelde daad een schijn van schuld heeft verwekt. Had het geweten dat het bedoelde stuk zooveel ontstemming zou hebben veroorzaakt, het zou ter wille van den vrede in niet-plaatsing hebben berust.

En wie stelden vertrouwen in Curaçao, dat het niet zoodanig vervaard zou zijn door de eerste de beste scherpe kritiek? Wie waren het, die onbekend met de plaatselijke toestanden, niet konden gelooven in zooveel hartstochtelijkheid bij een aanval met vrij verweer? Dat waren de mannen, die met den Heer van den Brandhof in dezen het Hoofdbestuur vertegenwoordigden, maar met wie het geheele Hoofdbestuur zich in dezen één verklaart, en niet de Heer van den Brandhof zelf. Die heeft van den beginne af ontraden, om geen enkele andere reden evenwel dan dat het een onevenredig gevolg zoude hebben. Slechts voor de gronden van anderen is hij bezweken, dat het verschil van meening over Nederlandsche toestanden, mits eerlijk bedoeld, niet mag worden gesmoord, en dat dit een algemeene waarheid is, waarop Curaçao geen uitzondering mag maken; dat strijd staalt en dat een ongerechtvaardigde aanval niet den aangevallene deert maar den aanvaller zelf.

In deze geheele zaak is, zooals Uwe groep reeds is medegedeeld, de houding van den Heer van den Brandhof onberispelijk geweest. Zijn ijver en toewijding, ondanks zijne nog wankele gezondheid, zijn eerlijkheid en rechtschapenheid in de behartiging van Curaçao's belangen, zich verre uitstrekkend buiten Neerlandia, zijn oorzaak dat het Hoofdbestuur het voor Uwe Groep ten hoogste betreurt, dat zij door overijlde ontheffing van zijn vertegenwoordigerschap een schijn van smaad op hem heeft geworpen. Herhaaldelijk is aan het Hoofdbestuur gebleken dat Curaçao in hem een uitnemenden vertegenwoordiger bezat, wiens even waardige vervanging hoogst moeilijk zal zijn. Het Hoofdbestuur is er van overtuigd, dat herstel van eer, waar die mocht schijnen te zijn aangetast, niet zal uitblijven, waar kalm en bezadigd nadenken bij U de plaats zal hebben ingenomen van aanvankelijke opgewondenheid.

Bezadigd nadenken zal U eveneens doen inzien, dat Uw eisch om alles wat de Curaçaosche pers over deze zaak geschreven heeft of nog zal schrijven, in *Neerlandia* op te nemen, een onmogelijke eisch is. Gaarne evenwel zal de Redactie het officieel verslag Uwer vergadering daarvoor ontvangen. Door den Heer Euwens onmiddellijk voor het eerste zijner reeks artikelen de eereplaats te geven in het volgend nummer, heeft de Redactie genoeg bewezen, wat geen bewijs behoefde: dat zij inderdaad onpartijdig is. Zij, evenals alle leden van het Verbond, zien toe, zonder hartstocht, zonder voorliefde bovenal, of het moest zijn de voorliefde voor Uwe Groep, die waarlijk niet hun minste toegenegenheid bezit, al mocht *Neerlandia* den schijn van het tegendeel hebben gegeven.

Indien gij het noodig oordeelt na de artikelen van den Heer Euwens, dan staat *Neerlandia* voor een verweer natuurlijk tot Uw dienst; de Redactie zou niet gaarne den onbekenden schrijver weder aan het woord laten. Zij zal zelf optreden als dat noodig mocht blijken, maar gunt U, als het kan, het laatste woord.

Ziehier, Mijne Heeren, de zakelijke overwegingen van het Hoofdbestuur met Uw schrijven tot richtsnoer. Laat deze brief niet verkeerd door U worden begrepen; verschil van inzicht is mogelijk bij eerlijk bedoelen van weerszij. Het Hoofdbestuur waardeert het zeer, dat waar een orkaan bij U heeft gewoed, Uwe Groep vast is blijven staan. Dat is een bewijs van haar hechtheid. Die hechtheid kan niet anders zijn verkregen dan door de overtuiging, dat Curaçao door en en met het A. N. V. een betere toekomst kan te gemoet gaan, door de overtuiging bovenal, dat wij Nederlanders samen hebben te arbeiden aan eenzelfde taak. Beter verweer tegen het artikel van X hadt gij waarlijk niet in een boekdeel kunnen geven. Curaçao staat vast! Laat het zoo blijven, ook als gij den man mocht missen, die de ziel is uwer Groep. Het zal blijken, dat deze schok heeft getoond, wie dan de leider zal kunnen zijn.

Moge de band tusschen Groepsbestuur en Hoofdbestuur onverzwakt blijken; gij vraagt vertrouwen voor U, het Hoofdbestuur voor zich. Dat eert ons beiden en zal U allengs tot de overtuiging brengen, dat gij tot Uw leedwezen onrecht hebt gedaan aan waarlijk niet den minste uit zijn midden.

Hoogachtend.

Namens het Hoofdbestuur

H. J. KIEWIET DE JONGE.

waarn. algemeen Voorzitter

DE KANTER, algemeen Secretaris.

---

bijlen en bloedende skalpen verorbert hij zijn portie, bidt hij zijn avondgebed en droomt 's nachts, dat zijn dierbare comanchen op de vlucht worden gedreven en dat hij met zijn vriend Quinipeg machteloos aan den folterpaal gebonden is.

Ja, dat vroeg naar bed gestuurd worden, dat niet opblijven is voor de kinderwereld maar al te dikwerf een bron van veel tranen en smart. Daarom alleen verlangen onze kleinen dikwijls om toch maar groot te zijn.

Het kostschoolleven, waartoe dikwijls kleine guiten van nauwelijks 9 jaren veroordeeld worden, is, dunkt mij, een passend slot voor het onafzienbaar rampenheir. De oudste broer kon zoo smakelijk vertellen van de guitenstreken daar uitgehaald, de vacanties duurden immer zoo prettig lang, daarvoor had de kleine slechts oog, en vol illusies stapt hij in den trein, ofschoon bij het afscheid van moederlief toch de tranen met woest geweld over zijn gezonde wangen rollen. Hoe bitter is de ontgoocheling, hoe vurig verlangt hij naar het ouderlijk huis hoe telt hij de maanden, weken, dagen, die hem nog van de vacantie scheiden.

Als nieuweling, die geen fransch verstaat tot silence en tallooze plagerijen van zijn kornuiten veroordeeld, als onrustige woelwater altijd en overal bespied en zoo noodig bestraft, is het niet te verklaren, dat hij 's avonds in zijn chambrette met oogen rood van het weenen, de onmogelijkste plannen maakt om te ontvluchten? Met welk een pleizier zulke knapen na afloop der vacantie weer vertrekken, valt te begrijpen, het is interressant bij het vertrek van zulk een troepje een kijkje op het perron te gaan nemen, elke traan, (en zij stroomen als beken) schreit ten hemel, roept om erbarming, om medelijden met den kleinen zevenjarige, die onmogelijk het huiselijk geluk de moederlijke liefde nog ontberen kan.

Nog bladzijden zou ik vol kunnen schrijven, want nog geen tiende van alle kwellingen en rampen der lieve jeugd heb ik opgesomd, en toch het was mij onmogelijk beknopter te zijn. Wilt ge in een paar forsche trekken een gloedvolle verdediging van de verdrukte kinderwereld, lees en herlees Hildebrands „Kinderrampen" 't doel „om de lezers te bewegen nog kiescher te worden omtrent de jonge harten der kleinen, nog oplettender om hun kleine verdrieten te besparen, en groote genoegens onbeknibbeld te laten genieten," zal des te gemakkelijker bereikt worden.

Wilde ik aan de onvolledigheid van deze weinige regelen te gemoet komen, ik was op het minst nog gedwongen een woordje te wijden aan het maar al te dikwerf diep beklagenswaardig lot van het kind der armen, den verwaarloosden kleine, die zoo hoogst zelden een goed, een deelnemend woord mag vernemen, en vooral had ik ook niet mogen vergeten u het liefelijk beeld der moeder te schetsen, wier teedere liefde, tactvolle leiding, engelachtig geduld het kind alle kwellingen verzoet, en haar doet liefhebben zooals slechts een kind zijn moeder beminnen kan.

Wilde ik u dit alles beschrijven, ik verviel in telegrammen-stijl, en dat stuit mij tegen de borst.

Nog een enkel woordje:

Een beeld der door schoolwang en rampen gekwelde jeugd; ziedaar dien tienjarige met fletse oogen en bleek gelaat, die al het jongensachtige heeft afgelegd en zwaar redeneert over politiek en zaken waarvan hij niets diende te weten.

Een beeld der frissche jeugd, opgevoed vrij van alle kleingeestigheden ziedaar dien blozenden knaap met vurige brutalen kijkers die gehavend en geschramd toch nog luid jubelt en juicht, want de overwinning bij het Lombokkie spelen is aan hem.

Wien geeft gij de voorkeur?

JAN PAUL.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke Berichten.

Hedenmorgen is de Zeereerw. Pater H. Okhuyzen per *Prins Willem III* uit het Moederland teruggekeerd in gezelschap van 3 Eerw. Zusters Franciscanessen, die zich aan de ziekenverpleging zullen wijden, en 2 Eerw. Zusters Dominicanessen, bestemd voor het Bijz. R. K. Onderwijs op de bovenwindsche eilanden.

Wij roepen allen van harte een welgemeend welkom toe.

Havennieuws.

Donderdagmorgen 8 uren is de H. E. G. Heer Gouverneur met zijn zoontje, luitenant Snijders als adjudant, den heer Mordy. Maduro, Voorzitter van den Kol. Raad, en W. Versluys, landbouwkundige, naar de bovenwindsche eilanden vertrokken ter inspectie.

Het dagelijksch beleid van zaken werd opgedragen aan Mr. Nuijens, Onder-Voorzitter van den Raad van Bestuur.

***

Dinsdag 5 Juni a. s. zal H. M. *Kortenaer* naar de Bovenwindsche eilanden vertrekken. De Gouverneur zal met dit oorlogsschip den 17den Juni in onze haven terugkeeren.

***

Van 16 — 31 Mei liepen onze haven binnen:

Stoombooten	20
Goeletten	18
Bijlanders	20
Brikken	2
Totaal	60 schepen,

die met de 52 schepen gedurende de eerste helft van Mei een totaal vormen van 112 schepen.

Koloniale Raad.

Maandagavond werden door den Kolonialen Raad zonder discussie, of hoofdelijke stemming de Ontwerpen goedgekeurd, betreffende de verhooging en regeling van het uitvoerrecht op zwavel en betreffende de vrijstelling van invoerrecht voor werktuigen en materialen voor het mijnwezen. Het Ontwerp regelende de uitoefening van de artsenijmengkunst in de kolonie Curaçao werd naar de Afdeelingen verwezen, daar de 4 Apothekers in een Adres aan den Raad eenige bezwaren tegen dit ontwerp hadden kenbaar gemaakt. De Heeren Dr. de Casseres, Dr. Ferguson en A. G. St. Muller werden gekozen als leden der Commissie van onderzoek en ontvingen de opdracht deze bezwaren te onderzoeken en daarover een Verslag uit te brengen ter voorlichting van den Raad.

„G. B. Lockhart."

Het treurig bericht van het vergaan van deze schoenerbrik zal onzen lezers reeds bereikt hebben.

De volgende bijzonderheden hebben wij van een der geredde matrozen vernomen.

Het was een hooge zee, er liep een sterke stroom, terwijl telkens valsche rukwinden de golven over het schip joegen. De brik was niet bijzonder zwaar geladen, zoodat het sturen bij zulk een weer zeer moeilijk viel. De nacht was buitengewoon donker; zware, zwarte wolken beletten ons de sterren te zien. Drie mannen werden uitgezet op het dek om te waken en goed toe te zien. De 7 overigen waren allen beneden. Opdat de brik niet al te snel zou varen, en men dus meer kans zou hebben ver van de kust verwijderd te blijven, reefde men alle groote zeilen, en hield de fok met nog twee kleine zeiltjes op.

Plotseling omstreeks vier uur in den morgen ziet een der matrozen, een Curaçaonaar, Federico de Lannoy, heel dicht bij, iets zwarts vlak voor het schip. Voordat hij nog kon uitmaken of het land, of een hooge golf was, had de brik al op de rots gestooten. Op hetzelfde oogenblik vliegt de kapitein naar boven met zijn vierjarig kind in de armen en werpt het in zee, terwijl Federico reeds over boord was gesprongen, welk voorbeeld onmiddellijk door de andere matrozen was gevolgd. Federico moest op het geschreeuw van den kleine afgaan, daar hij geen hand voor oogen kon zien; hij was zoo gelukkig het kind te grijpen, sloot het in zijne armen en worstelde met mannenmoed tegen de golven, die hem het voortgaan over de scherpe, puntige rotsen bijna onmogelijk maakten. Zijn bloote voeten werden aan alle kanten opgereten. Ook de kleine schramde en sneed zijn voeten open aan die spitse, ijzerharde steenen. Goddank, kwam Federico behouden aan 't strand met zijn kostbare vracht. Hier ontdeed hij zich van zijn kleederen, wierp die over het kind en sprong weer in het water, daar hij van alle kanten zijn naam hoorde roepen om hulp en redding. De angst, waarmede hij zich opnieuw aan die woedende golven overgaf, is onbeschrijfelijk, want toen hij nauwelijks met het kind van boord was, hoorde hij een vreeselijk gekraak en brak de eene mast na den andere, stortte op het dek en plofte in het water. Het schip lag heelemaal over zij en al heel spoedig werd de achtersteven van het schip afgeslagen en de geheele brik aan splinters.

Door schrik overmeesterd wisten sommige matrozen niet, wat zij doen moesten, terwijl de hooge golven rondom hen en de scherpe, als bajonetten stekende rotsen onder hen, hun bijna iedere beweging onmogelijk maakten. Federico hield een der matrozen vast, die onmogelijk verder kon, en hem smeekte een oogenblik te rusten, daar hem het voortgaan onmogelijk was. Maar lang kon men niet stilstaan, op zulk een scherpe bodem, te midden van zulk een hevige branding. Eindelijk was de geheele bemanning gered en het schip verspaanderd uit elkander gedreven of [illegible]

Toen het licht begon te worden en men in de verte een huisje zag, kwam men tot de ontdekking, dat men op Bonaire was gestrand. Al spoedig kwam Pater B. Krugers, Pastoor van Rincon, ter plaatse om te zien, of zijn hulp ook noodig mocht wezen. Ook de districtmeester, de heer de Cadières, was reeds aangekomen, nam de namen op en zorgde voor schoeisel en kleederen.

De geredde bemanning is vol lof voor alle hulp en medelijden op Bonaire ondervonden. De Bonairianen wisten niet, wat zij doen moesten om toch maar hun goed hart te toonen en de bemanning werd op te beuren. De matrozen rilden nog van angst en waren als half versuft door al de uitgestane ellende. De persoon, met wien wij spraken, kon zich nog niet volkomen alles herinneren, en had nog den schrik onder de leden.

Woensdag tegen den middag tegen elf uur spoelde het lijk van de vrouw van den kapitein aan, met een groot gat in het achterhoofd, en erg aan de zijde gekneusd, waaruit men afleidt, dat zij met den kapitein door de vallende masten getroffen werd. Van den kapitein is nog geen spoor ontdekt, het lijk van zijn vrouw werd op Bonaire begraven, na het eerst van een ketting met medaillon ontdaan te hebben om ze naar New-York te sturen.

Tegen drie uren ging de bemanning van Rincon naar de Oranjestad, waar zij vol medelijden ontvangen werden door den Gezaghebber H. Statius Muller, die voor plaatsen op de *Christiansted*, welke juist voor anker lag, had gezorgd. Zoo stoomden alle geredde matrozen Donderdag-morgen onze haven binnen, waar de Amerikanen een onderdak en liefderijke verpleging vonden op het politie-bureau.

De andere Curaçaonaar, welke gered is, heet Lucien Welhous en was reeds 10 jaar kok op de *Lockhart*. Federico de Lannoy is pas een paar jaar op deze brik. Het is voor de der-

25 Años

de experiencia han probado fuera de toda duda que las enfermedades que generalmente consumen á la tierna infancia, á los adolescentes y á los adultos se contrarrestan y dominan con más rapidez tratando al enfermo con la

Emulsión de Scott

de Aceite de Hígado de Bacalao é Hipofosfitos de Cal y Sosa

que con cualquier otro remedio conocido.

Es grata al paladar y de fácil digestión. Devuelve al sistema la salud, permitiendo la debida nutrición del cuerpo mediante el alimento regular.

Casi todos los niños la toman con agrado y muy pocos adultos la rechazan. Si está Ud. perdiendo carnes, no deje de probar la EMULSION DE SCOTT.

SCOTT & BOWNE, Químicos, New York.

De venta en las Boticas.

Mírese con sospecha todo frasco que carezca del envoltorio sobre el cual va pegada la etiqueta del pescador llevando sobre los hombros un gran bacalao.

de maal, dat hij een schipbreuk medemaakt.

Wel toevallig, dat de *Lockhart* juist verging gedurende zijn negentigste reis, evenals de *Curaçao*, een brik van dezelfde maatschappij, nu tien jaar geleden.

De lading, waaronder 3000 kilo dynamiet en carbiet, bestemd voor onze mijnen, was verzekerd, niet echter het lijfsgoed der bemanning, waar natuurlijk niets van gered is.

Wij hopen, dat aan de bemanning een kleine vergoeding voor deze schade zal gegeven worden, terwijl aan Federico de Lannoy wel een bijzondere onderscheiding mag worden uitgereikt.

De gevaarlijke lading, dynamiet en carbiet, ligt natuurlijk in de zee verspreid tusschen de overige lading van meel, gezouten vleesch, kerozine etc. Dat men nu toch niet de onvoorzichtigheid hebbe, naar de gestrande goederen te visschen, of te duiken en zooals de Procureur-Generaal waarschuwt, dat men voorzichtig zij, wanneer hier of daar kisten of blikken, mogelijk van de *Lockhart* afkomstig, aanspoelen. Men waarschuwe steeds de politie, om nog meerder onheil te voorkomen.

Wanneer zal op dezen „doodenhoek" van Bonaire eindelijk eens een lichtbaken geplaatst worden?

Vertrek.

Den 11den Juni a. s. zal de Heer P. de Joncheere zich voor eenige maanden naar Holland begeven ten einde de algemeene herziening onzer belastingen daar geheel en al klaar te maken.

Onze Financien.

St. Martin bracht in 1905 op aan belastingen ƒ13,800,09½, geraamd was ƒ12,775, en aan andere inkomsten ƒ4,003,31, terwijl de raming ƒ3,635 bedroeg.

St. Eustatius bleef in alles beneden peil. De raming der belastingen was ƒ4,225, de opbrengst ƒ4,089,01, de raming der andere inkomsten ƒ2,213, de opbrengst ƒ1,883,36½.

Saba was dit jaar ook min. De opbrengst aan belastingen bedroeg ƒ4,577,60½, of ± ƒ500 minder dan de raming; bij de overige inkomsten (ƒ1,874,31) wat slechts een tekort van ± ƒ156. Geraamd was ƒ1,710, de opbrengst beliep ƒ1,864,31.

Eendracht maakt macht.

De Poppen-Tentoonstelling is een waar succès voor deze sympathieke Damesvereeniging, zij wordt druk bezocht, en er wordt veel verkocht. De verschillende poppen-groepen zijn zeer smaakvol en schilderachtig en maken bepaald een heel aardig effect.

Dankbetuiging.

Meer als reclame, maar dan ook een buitengewone, ontvingen wij een kalender door tusschenkomst van den Heer Brandao van de firma de Lima te New-York.

De nieuwe Districtmeesters

Met voldoening publiceeren wij volgende bekendmakingen:

De tijdelijk districtmeester van het 2e. en 3e. district op Curaçao brengt hierbij ter kennis van de bevolking van zijne districten, dat hij des *Maandags, Woensdags* en *Vrijdags* van elke week ten zijnen bureele op „*Suikertuintje*" zitting zal houden tot het hooren van zijne geadministreerden in hunne belangen, enz., enz., van des voormiddags 8 uur tot des middags.

Voorts dat hij in de schoolgebouwen op *Montagne*" en „*Santa Rosa*", in het 2e. district, en in het schoolgebouw op „*Santa Maria*", en in de politiewacht op „*Morgenster*", in het 3e. district, zitting zal houden, respectievelijk op den eersten, tweeden, derden en vierden Zaterdag van elke maand, van des voormiddags 9 uur tot 11 uur.

Curaçao den 31e. Mei 1906.

De tijd. districtmeester voornoemd.

J. J. Beaujon.

***

Krachtens machtiging verleend bij de Gouvernements-missive van den 30e. dezer maand, No. 1589, maakt de ondergeteekende, tijdelijk districtmeester van het 4e. en 5e. district van het eiland Curaçao, hierbij bekend, dat hij den *eersten en derden Dinsdag* van elke maand respectievelijk in de politie-wacht op *Westpunt* en *Barber* van af den middag tot 4 uur des namiddags zitting zal houden, ten einde belanghebbenden in de gelegenheid te stellen hem te raadplegen, klachten in te brengen, huurpenningen aan te zuiveren, aangiften van geboorte en overlijden en van voorgenomen huwelijken te doen en gelden in de postspaarbank te storten. Ook zal hij dan vervoerbiljetten afgeven.

Op zijne standplaats op de plantage *Siberie* zal hij elken *Maandag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag van 8 uur des morgens, tot des middags*, met uitzondering van algemeen erkende feestdagen, te spreken zijn.

De tijd. districtmeester voornoemd
WILLEMSEN.

Muziekuitvoering.

Woensdag a. s, om 7,30 uur muziek op het Molenplein, Overzijde.

Mr. Fabius.

Omtrent de regeeringszendin g van Mr. FABIUS naar Curaçao wordt ons officieel medegedeeld, dat Mr. FABIUS gedurende zes maanden aldaar ter beschikking gesteld zal worden van den Gouverneur van Curaçao, inzonderheid met het oog op de regeling der Comptabiliteit in die Kolonie.

(*De Surinamer.*)

„El Pregonero."

De heer J. CAMILO PALM is deze week begonnen met een zeer interressant maandblad uit te geven. Het is weer heelemaal wat nieuws en wij hopen van harte, dat het bij het Publiek in den smaak moge vallen, opdat het vele jaren met voordeel kunne geredigeerd worde. Gaarne heeten wij dezen Collega welkom en zullen met genoegen ruil met hem drijven.

Om te onthouden.

Menigeen herinnert zich nog wat er in de laatste jaren is te doen geweest over het onderwijs in onze W. I. Koloniën. Het onderwijs is daar hoofdzakelijk bijzonder onderwijs en voor een zeer groot deel R. K. bijzonder onderwijs, gesubsidiëerd door het Gouvernement. Luister nu, wat „Het Onderwijs," orgaan van het Surinaamsch Onderwijzersgenootschap in zijn Aprilnummer over den vooruitgang der volksontwikkeling zegt:

„De ontwikkelling van het lagere deel der bevolking heeft de Kolonie in de eerste plaats te danken aan den onvermoeiden ijver van de Roomsch Kath. geestelijken en van de Mor. Broeders. Gelukkig voor het bijzonder onderwijs, dat het Bestuur tijdig door geldelijke tegemoetkoming eene weldadige hulp is gaan verleenen, waardoor, naast het werk van particulieren en van de openbare scholen, de ontwikkeling van het volk met eene snelle vaart, van Paramaribo uit als middelpunt, zich kon uitbreiden over verscheidene districten van Suriname. Snelle vaart? Ja, zeker! Of is men niet eerst jaren na de emancipatie begonden met geregeld onderwijs te verschaffen? En mag dan die vooruitgang, in eene tijdruimte van minder dan veertig jaren niet tamelijk bevredigend genoemd worden?"

Nu, als een onderwijzersblad spreekt van: „snelle vaart" en van een „tamelijk bevredigenden vooruitgang," dan kunnen leeken 't er gerust voor houden, dat 't in Suriname goed gaat met 't onderwijs. Dergelijke uitspraken kunnen te pas komen als sommige onderwijsvrienden in het Moederland weer eens hun verlichte (!) denkbeelden verkondigen over zaken, waarvan ze geen verstand hebben. (*De Tijd.*)

Buitenland.

FRANKRIJK.

De uitslag is bekend van 192 districten. Gekozen zijn daar: 10 conservatieven; 11 nationalisten; 14 progressisten; 10 republiekeinen der linkerzijde; 27 radicalen; 24 radicaal-socialisten; 23 vereenigde socialisten; 8 onafhankelijke socialisten. Er zullen 65 herstemmingen plaats hebben.

De nationalisten wonnen één zetel en verloren vier, de progressisten wonnen één zetel en verloren er drie; de republikeinen wonnen drie zetels; de radicalen wonnen één zetel en verloren er drie; de radicaal-socialisten wonnen drie zetels en verloren er één, de vereenigde socialisten wonnen drie zetels. Groote veranderingen in de samenstelling der Kamer zijn blijkbaar niet te verwachten en hebben wij trouwens — naar wij nog betoogden — ook niet verwacht.

Als de voornaamste resultaten wordt gemeld, dat gekozen zijn te Lyon, de Pressensé, socialist; te Rion Clemantel, gewezen minister van koloniën; te Nimes Doumergue, minister van handel. Te Rennesweerd de radicaal Lehérisse, geslagen Millerand, Lockroy en Briand, de minister van onderwijs, zijn herkozen. Lanessan komt in herstemming. Generaal Zurlinden is te Belfort geslagen. Verder zijn gekozen te Chateau Gontier de Broglie, conservatief; te Rijsel Guesde, socialist; te Laor Doumer, voorzitter der Kamer, te Marseille Brisson.

In zijne verkiezingsrede, dezer dagen gehouden, zinspeelde minister Clémenceau op zekere stukken, die gevonden waren bij de huiszoekingen en bezwarend bleken vóor de bonapartisten en monarchisten. Het waren instructies in geval van staking, namelijk om er van te profiteeren en de leiders zoo mogelijk om te koopen. Een royalistisch stuk geeft de uitlegging, dat men de revolutionnaire stakingen bevorderen moet, daar ze tot anarchie leiden en anarchie door terugslag gemakkelijk de monarchie brengen zou. De rechterlijke instructie gaat voort en richt zich op dit oogenblik op twee bepaalde punten, de bezoldigingen van de leiders der staking te Toulouse en de bijdragen van een congregatie voor een Parijsche stakingsbeweging. De „Matin" weet al mede te deelen, dat Dh. De Beauregard den vorigen zomer papieren betreffende de organisatie van de werkstaking in zijn bezit heeft gekregen tegen betaling van 700 francs.

't Is natuurlijk moeilijk uit de verte over de waarde dezer mededeelingen te oordeelen. We blijven echter vrij sceptisch gezind, gezien het feit, dat op het lijstje van de nieuwe ministers, die — naar uit de papieren van graaf De Beauregard bleek — na „omwenteling" aan het bewind moesten komen, ook een persoon stond, die...... niet meer tot de levenden behoort. Dit teekent den ernst van het complot en doet ons vragen: zullen we er na de verkiezingen nog wel veel van hooren? De Regeering heeft dan nl. geen extra reclame meer noodig.

De stakingen in Parijs nemen nog steeds toe. Thans hebben weder de schrijnwerkers en de sloteumakers besloten het werk neder te leggen; ook staken er 27.000 wagenmakers en een deel der naaisters en kleermakers. De prefect van politie heeft last gegeven onmiddellijk alle personen te arresteeren, die de vrijheid van den arbeid belemmeren. Zoo werden er 26 buitenlanders gevangen genomen, onder wie een Belg, die den commandant van de wacht aan het ministerie van financiën had beleedigd. Al de hier gearresteerden echter, welke beschuldigd werden van deelneming aan de stakersonlusten in het Noorderdepartement, zijn in voorloopige vrijheid gesteld.

Te Brest hebben verschillende patroons dreigbrieven van de revolutionnairen ontvangen en de regeering heeft daarom besloten handelend op te treden. De beurs werd omsingeld; daarop begaven zich een paar commissarissen in het gebouw, waar zij het bestuur en eenige andere oproerkraaiers gevangen namen. Er had een huiszoeking in de arbeidsbeurs plaats. De muren in de verschillende zalen waren beschreven met allerlei opschriften als: „Dood aan de politie", „Clémenceau is een bloedzuiger", „Het is beter te stelen dan te bedelen", „Weg met het leger" enz en prijkten met tal van anti-militairistische teekeningen. De arbeidsbeurs is gesloten. Bij een aantal bekende anarchisten zijn vervolgens huiszoekingen gedaan.

De koster van de kerk Garenne-Colombes te Parijs heeft Zaterdagochtend in het portaal een groote bom gevonden. De politie heeft haar onder water gedompeld en het gemeentelijke laboratorius verwittigd.

't Begint er in Frankrijk Russisch uit te zien.

Advertentien.

✠

Het heeft God behaagd naar een beter leven tot zich te nemen mijn geliefden vader den Heer

Wilhelmus A. Van de Pavert,

te Soest (Holland) overleden den 27n. dezer.

P. fr. STEPH. VAN DE PAVERT,
O. P.

R. I. P.

Openbare Verkoop.

Op **Maandag** den 11e Juni des namiddags om een uur zal vóór het gebouw van De Curaçaosche Hypotheekbank in de Breedestraat Wilemstad ten overstaan van den notaris, den heer J. H. R. Beaujon in het openbaar worden verkocht:
een stuk gronds met 2 daarop staande huisjes gelegen op den Berg aan de Overzijde dezer haven benoorden het huis „Nooit-gedacht", thans toebehoorende aan de onbeheerde nalatenschap van Mevr: Margriet Comenencia, weduwe van Rainas Laurens.
Verdere inlichtingen te bekomen bij den ondergeteekende.

Curaçao den 25n Mei 1906.

De curator.
H. H. R. CHAPMAN.

DE ECHTE CURAÇAO-LIKEUR
GEDISTILLEERD DOOR
JOUBERT & Co.

van uitgezochte, versche *Curaçaosche* Oranjeschillen. Bekroond met 1sten Prijs, de Zilveren medaille, op de Koloniale Tentoonstelling, Mei 1904

Te verkrijgen in de
Botica Nacional
Otrabanda.

Fotografia Soublette.

Este muy conocido Taller o frece de nueve sus trabajos a sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:
De 8 A. M.—4 P. M.

GRAFMONUMENTEN,
GRAFZERKEN,

in **MARMER, Belgisch, Beiersch en Zweedsche GRANIET.**

Groote Voorraad. —— Billijke Prijzen.
PHOTO'S TER INZAGE.

Steenhouwerij.
Marmerwerken.

H. A. EUWENS,

Oude Varkensmarkt.—Doddendaal.
Nijmegen. Holland.

LONGMAN & MARTINEZ
NEW YORK, U. S. A.
De Venta Por Las Ferreterías
Almacenes de Viveres.

LA DICHA EN EL HOGAR.

Elixir de Capuchino,

PREPARADO POR

H. SUELS,

Miembro de la Facultad Médica de los EE. UU. de Venezuela, Premiado con medalla de oro en la Exposición Industrial de Valencia, (Carabobo) 1901 y Universal de St. Luis, EE. UU. de América 1904.

Para la completa curación de:

La anemia, abatimiento, vértigos, languidez, palpitaciones, color pálido, extenuación, empobrecimiento de la sangre. etc, etc. etc.

DE LANNOY & Co.
Agentes.
OTRABANDA,
BOTICA CENTRAL.

„HET HERT."

Drinkt steeds het heerlijke Lans' export Bier „Het Hert"; het heeft een zuiveren en aangenamen smaak en is het meest geschikte Bier voor ons warm klimaat, dewijl het zeer weinig alcohol bevat.

Agenten voor Curaçao,
DE LANNOY & Co.

Adverteert steeds

IN

Amigoe di Curaçao,

het meest gelezen der hollandsche bladen in deze Kolonie.

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO